

ORSSZEM JANKÓ

Felelős szerkesztő: MOLNÁR JENŐ Művész-főmunkatárs GÁSPÁR ANTAL

Budapest, március 29.

8. (3022) szám

Ötvenkilencedik évfolyam — 1926

Tavaszi versenyek

- Hm, vajjon melyikre bizzam rá magamat?
- Én már tudom, melyikre teszek...

Ára 5000 korona

Itthon a gazda

BETHLEN: Nem történt baj, amíg távol voltam?

VASS: De kérlek... Az nálam ki van zárva.

BETHLEN: És az ellenzék?

VASS: Az is ki van zárva.

A kegyeletes Windischgrätz

Szegény Schultze Artur! A halál kliséjét már ő sem tudta meghamisítani... Meghalt róla most már ne esék több szó. Csak még derék barátjának, Windischgrätz Lajos hercegnek gyászjelentését közöljük az esettel kapcsolatban. Ime:

Bánatosan jelentem, hogy leghűbb cinkosgráfus társam:

chájemi Schultze Artur az örök Térképészeti Intézetbe költözött.

Berlinben temették el fényes gyászklisérettel.

Béke az elégetett hamis ezerfrankosok hamvaira!

Requiescat in pác!

A Népszövetség humora

BRIAND: Ön az én jó szellemem. Amíg önt látom, nem tudok megbukni.

Az Orczy-kávéházban

— Meg tudod-e nekem mondani, mit énekel az a keresztény lány, akinek zsidó legény a szeretője?

— Nűűű... ..

— Azt, hogy: „Sémi babám, sémi...“

Mondja kérem, mi szeretne lenni?

Uton-utfélen egyebet se hall az ember, mint ilyen és ehhez hasonló sóhajtásokat:

— Ha én ezt tudtam volna!... Ha én újra tizennyolc éves lehetnék!... Csak orvos ne lettem volna!... Csak hivatalnoknak ne mentem volna!... Csak kereskedő ne lettem volna!... Csak színésznek ne mentem volna!... Hogy vert volna agyon az apám, amikor jogász lettem!... Bár sohase hallottam volna iparról!...

Röviden: senki sincs megelégedve ebben az országban a maga-választotta mesterséggel. Én sem, te sem, oh szíves olvasó, ő sem, akivel erről a kérdéstről naponta legalább egyszer beszélsz. Hát akkor minék kellett volna lennünk? Hogy lenne jobb, szebb, boldogabb az élet? Egy héten keresztül minden ismerősömet kivallattam, meg van-e elégedve a pályával, amelyen működik, illetve mi szeretne lenni. Lelkiismeretes munkámról az alábbiakban számolok be:

A FÖLDBIRTOKOS: Hogy mi szeretnék lenni? Őszintén megmondom. A saját magam jószágigazgatója.

A JÓSZÁGIGAZGATÓ: Ha én egyszer földbirtokos lehetnék!...

A BANKÁR: Mikor kis bankhivatalnok voltam, egy regényt és egy drámát írtam. Oh, én számár, ha otthagytam volna a bankot és az írói pályára lépek!... Most ezrével kapnám hetenkint a dollárokat...

A VENDEGLŐS: Hogy mi szeretnék lenni? Főpincér a saját vendéglőmben. Annak biztos a jövedelme és nincs ez a kockázata, ami nekem.

A FŐPINCÉR: Minden kárért én vagyok a felelős. Edénytörés, lopás, bliccelés... Pincér szeretnék lenni. Az legalább tudja, hogy amit keres, az tisztán az övé.

A PINCÉR: Ha én egyszer főpincér lehetnék!...

A DRÁMAI SZINÉSZ: Egy másodrendű énekes négyszer-ötször annyit keres, mint én. Ha nekem hangom lenne!... ha énekes lehetnék!...

AZ ÉNEKES SZINÉSZ: Nincs valami borzasztóbb a mi pályánknál. Az a folytonos rettegés, hogy az ember egy nap elveszti a hangját!... Ha én drámai színész lehetnék!...

A HAZASSÁGKÖZVETÍTŐ: Az én mesterségem akkor lenne jó, ha nem a vőlegény kapná a hozományt, hanem én.

A VŐLEGÉNY: Az egész házassági intézményt a közvetítőknek találták ki. Hozomány?... A hozomány elúszik, a feleség megmarad.

A NAGYKERESKEDŐ: Ha már mindenáron muszáj kereskedőnek lenni, kicsiben csinálja az ember. És csak semmi személyzet!... Szerény, de biztos haszon.

A KISKERESKEDŐ: Mi csak tengődünk. Mindent leföloznenek a nagykereskedők. Övék a hitel, övék a hatalom.

A KÖZÉPKERESKEDŐ: Csak a fixfizetésűeknek megy jól. Azok tudják pontosan, mit kapnak elsején és szépen beosztják maguknak. Ha én hivatalnok lehetnék!

A HIVATALNOK: Az én szegény apám azt akarta, hogy úr legyem a fiá-

ból. Hát úr vagyok én? Csak elülről kezdhetném! Egyetlen ideális pálya van: a kereskedői.

A LAPKIADÓ: Hogy mi szeretnék lenni? Ujságíró, aki elsején pontosan megkapja a gázsiját.

AZ UJSÁGÍRÓ: Én csak a felét szeretném egy hónapra annak, amit a kiadó egy nap alatt keres, De hogy valamivel szerényebb legyek, megelégednék azzal is, ha egy jó ujságárus-standot kapnék a Terézvárosban.

A SZINIGAZGATÓ: Szívesen cserélnék bármelyik közép gázsijú színésszel.

A SZINÉSZ: Szívesen cserélnék a színigazgatóm barátnőjével.

És most leleplezem az egyetlen embert, aki nem panaszkodik. Szó szerint ezt mondotta az uccán:

— Az én életem se nem jobb, se nem rosszabb, mint volt a háborúban vagy még régebben. Egy pillanatig se hagytam el a helyemet. Ujabbán sok régi gazdag reflektál ugyan rá, de az én kuncsaftjaim hüek maradnak hozzám. Nem mondhatnám, hogy elégedetlen vagyok és ha azt kérdezi az úr, mi szeretnék lenni, azt felelném: az, ami vagyok.

Egy elegáns hölgy libbent el mellettünk. A meginterjúvált ember reszketős hangon szólította meg:

— Nagyságos asszony, kezeit csokolom, egy falat kenyérre valót...

Tönödések

Seiffensteiner Salamontul

Hodjan lehetséges oz, hod o gráf Bethlen oreság bizemos beszédekre edjáltalan nem reagálja mogát, más beszédekre pedig prompt megad o választ? Mikor errül gondolkoztam, jótotta eszembe o Menéle Balbósz, okinek volt ed kóser trakterja. Ed pentek este beállit hozzá o Naf-tóle Buttermilch, átnézte oz étlapot és mondott o trakterosnak: „Hozzon nekem ed paprikás halt!” Erre rá ed másik vendég, o Zálme Halstuch is odaszólt: „Nekem is hozzon ed paprikás halt, de oz-tán ne ledjen bődös!” O trakteros erre elsiet o hátolsó ajtóhoz és kikojebál o konyhábo: „Leopold, két paprikás halt!... de az edjik ne ledjen bődös!” — Oszposz oz excellenc Bethlen is saksopán onnok szerviroz ed porlomentí csemegét, oki direktí fidjelmeztet üteti, hodj vidjázson, mert nem beveszi o — tréfli kosztot.

Ez o madjar belpolitikai helyzet nem okor sehodse nem tisztázódni mogát. O Menése Sauerteig volta ed posztókereskedü Pakson és oz o nadkereskedü, okinél tette o rendeléseket, több levélre nem válaszolta. Hát mondja o künvelüjinek, hod töstént telegráfirozson Brünne, de saksopán edjetlen ed szóbul álljon, mert drága minden betü. O künvelü sokáig gondolkozta, eccer sak fölkiállt: „megvan!” — és szüvegez o küvetkező telegrammot: „Gebrüder Gomperz, Brunn. Nü? Menése Sauerteig.” — Digesz-dógesz ez o belpolitikai helyzet. Se jobbra nem fordulja, se balra nem fordulja, se előre nem, se hátra nem, se nem föl, se nem le. Nü?

Hodha o Briand meg o Bethlen oreságok intim beszélgettek o Genévebe, elmondható volt a madjar miniszterelnök eztet oz anekdotomat. O Lébele Strotz panaszkodta o Jóme Reibsandnok, hodha oz üvé anyósa látogatóba gyütte hozzá. „Nü, — kérdezi tüle o Jóme, hát hángyszor szokott tégedet edj esztendübe meglátogatni, hodj ilejen gezéreszt sinálsz?” Feleli o Lébele: „Kéccer edj esztendübe.” Mondja o Jóme: „Ez olejan sok? ... Éntülem oz anyós haccor-héccer is szürüncsített edj esztendübe és mégse nem panaszkodik miottol!” Fülkojebál erre o Lébele: „Sakhodj oz én

anyósom minden esetbe ed félesztendeig morod nálom.” — Cince-conce: könnyü o moszjó Briandnak, — mert oz igaz, hodj ütet haccor-héccer is meglátogat edj esztendübe o miniszterelnök oreságoktul o pületikai anyós: o Krizis, — de ho oz excellenc gráf Bethlennél vizi-tel, minden esetbe legolább három hónapig morod nála.

O németeknek hát mégis megígérték o Genévebe, hodj üsszel fülveszik üteti o Népszövetségül o tonácsbo. O Simse Lampenglas okorto menni o hajnali is-tentiszteletre. Fülkelt éjjel otán kettükor és csüdesen, hodj az asszongy fül ne ébredjen, kisomfordálta mogát o konyhábo, ohol o csinos Kati szakácsné aludt. Eccer oz asszongy softogást hall. Janakodni kezdett, odafidjelt, hát hallja, ahodj alkudoznak. O Kati ed nadj seljemkendüt kért, o Simse meg ed kütényre valóit ígért. Oz asszongy végre nem állhatott meg szó nélkül és kikojebált: „Simse, der Schlag soll dich treffen, ígérd már meg neki oztot o seljemkendüt, mert még lekésel o templomot!” — Sándere-bándere: o németeknek is megígérték o tonácstagságot, mert attul féltek, hogy lekésnek — o locarnoi expresszt.

Némeljik edségespárti képviselő oreság o salódásig hasonlítja mogát o fojvédü társasághoz. Pesten o Karpfensteino-cába volt edszer o vürhenyeges hajú Tolipánvölgyi Izornak ed trafik, ominek o cimtábláján üt ed szerecsen, ed nadj csibukkal oz üvé szájábo. Türtént, hodj o Tolipánvölgyi asszongyságnak szóletett ed jermeke, oki föltönően fekete volt. Kérdezi tüle o férgye: „Mitül olejan homáljos von ez a jerek?” Felelte o Regina, oz üvé feleség: „Oz onnand gyüft, hodj nadjon sokat néztem o miénk cimtáblát.” Erre ráfürmedt o férgye: „Hazzucc, — mert akkor csibuk is volna o jerek szájábo!” — Cince-conce: ozok oz edségespárti oreságok ed kisit túlsokat kacintgották o fojvédü oreságokra. Ettül lettek olejan feketék. De akkor mért nincs csibuk o szájukba, akarok mondani: mért nem ülnek át o fojvédük küzé?

INGYEN KÜLDÖM

legujabb árjegyzékemet komplett detektoros RÁDIO-készülék 230 000 K HOLSTEIN ZSIGMOND ELEKTROTECHNIKAI és RÁDIOVÁLLALATA V, Akadémia-u. 1. (Fókap'tánság mellett)

AZ ÖZVEGYASSZONY: Nekem olyan emberre van szükségem, aki mindenféle munkához ért... aki bevásárol, kutyát sétáltat, szobát takarít, szóval mindent elvégez és ami a fő: nem felesel.

A SZOLGA: Értem, értem... Szóval a nagyságos asszongynak férjre van szüksége.

Sanyaró Vendel apróhirdetése

Azokat a jólelkü destruktív családokat, akik a saját husvétí ünnepeket megtartják, nagyon kérem, gondoljanak rám a nagytakarításnál és küldjék el címemre a „hómecc”-et. (Borsszem Jankó szerkesztősége) Ugyanoda kávé is küldhető macszszel.

ANDRASSY CIMÉRE

Excellenciád kijelentette, hogy a frankhamisító urakat megbüntetné, de barátságát és tiszteletét nem vonja meg tőlük.

Nü, és mit szólt volna Excellenciád, ha véletlenül én hamisítottam volna azokat az ezerfrankosokat?

Az olaszliszkai csodarabbi

Az „Otthon”-ban

— Mit szólsz hozzá? Lendvai-Lehner megróttá Apponyit a parlamentben, mert vasárnaponként vezércikket ír a „Pesti Napló”-nak nagy summákért.

— Noná a „Szózat”-nak — ingyért!

— Ha Pallavicini — örgróf, akkor Jan-kovich-Bésán — törgróf?

LEVENTEI KARDOSS MÓRNÉ: Nézz csak, Gyuszi, a Freystädtler lovag...

DR. STEINITZ GYULA: Nézz csak, méltóságos, az Ujhelyi Nándor...

LEVENTEI KARDOSS MÓR: És nézd csak a Góthnét, Renée: ez te vagy, kivágva...

KARDOSSNÉ: Morisz, ez egy ordenáróság volt téled! Hogy én így leszölöm a barátnőimet és így auffürolok, mint a Góthné ebben „Az alvó férj”-ben... no hallod!... Dazu gehört schon etwas...

DR. STEINITZ: Móric bátyám, csak te ne akard ezt a kítőnő Szenes Bélát megkorrigálni. Maradjunk a Góthnénál, punktum.

KARDOSS: De ez a darab egy életből vett darab... és az én feleségem — unberufen, lekopogva! — az életből, az én életemből van elvéve.

KARDOSSNÉ: Ayez hontel!

KARDOSS: Mit feleljek rá?... Talán azt, hogy: soyez hontel?... Különbent: ezt másképp írják és másképp mondják.

KARDOSSNÉ: Erre csak egy találó francia szót tudok: mesüge!

DR. STEINITZ: Pszt, a szomszéd páholyból a grófék idefigyelnek.

KARDOSS: Mióta a vígszínházi műkedvelésüket láttam, csakis magyarul beszéltek előttük. Azt nem értik.

KARDOSSNÉ: Milyen cuki ez a Rajnai! És ez egy alvó férj?... Nekem legyen mondva!... Morisz, ébredj már föl!

KARDOSS: Én nem vagyok egy alvó férj. Én egy éber férj vagyok.

KARDOSSNÉ: Jegyezd meg, hogy a hébert a franciák „éber”-nek ejtik ki... Gyuszi, mit szól a Gomba ruháihoz?

DR. STEINITZ: Egy nap háromszor vált ruhát: reggel, délben, este.

KARDOSS: Mindjárt tedd hozzá: Pesti Napló, Az Est, Magyarország.

KARDOSSNÉ: Nuná — a Lloyd. A te Lloydod... Még egy rendes pletyka sincs benne.

DR. STEINITZ: Figyeljenek! Most megjelent a szerző. (Kiabál.) Szerző, szerző!

KARDOSSNÉ: Gott, milyen fiatal!

DR. STEINITZ: Felesége és két bájos gyereke van.

KARDOSSNÉ: Gott, milyen öreg!

DR. STEINITZ: Szereti a szép asszonyokat.

KARDOSSNÉ: Gott, milyen fiatal! (Kiabál.) Szerző! Szerző! Ez egy darab... Mir scheint, ez az alvó férj feleségül fogja venni a Dr. Szabó Jucit. Különbent: minek kell hozomány ennek az alvó férjnek?... Megkeresi itt a Vigben az idei Rivieráját és a jövő téli bundáját. Látod, Morisz, az ember nem rossz üzletet csinál, — az ember jó vígjátékokat ír.

KARDOSS: Tudod, mit? Ha téged bevesz a publikum a Gomba helyett, engem biztosan bevesz a Szenes helyett. Már készen is vagyok egy jelenettel...

DR. STEINITZ: Ne mondd!...

KARDOSS: De mondom. Mára elmentem a hitelezőimhez és egy nagy jelenetet csináltam. És most készen vagyok.

KARDOSSNÉ: Ezt már sokszor hallottam és mindig a hitelezőid lettek készen.

DR. STEINITZ: Megnézzük holnap a „Lili”-t? Hallom, a Bajor Gizi...

KARDOSSNÉ: De még mennyire megnézzük! Legalább eszembe fog jutni, hogy egyszer én is trombitáltam az ez-redtrombitán...

DR. STEINITZ: A méltóságos?... KARDOSSNÉ: Hát mit gondolt?... Talán az uram?... Ő már akkor is untauglich volt.

(mj.)

„Az eredeti” zene

Az egyik zenés színházban új operettet próbálnak. Maga a szerző vezeti a zenekari próbákat. Amikor a „sláger”-hez érnek, a zenekar csetlik-hotlik, a szerző dühösen ismételtet.

— Karmester úr, — szól végre a klarinétos, — ne tessék fáradni, ez a rész a „Marica grófnő”-nél is ilyen gyöngén ment.

FIRENZEI VERS*)

Karcsú torony az ablakot
Kettészelte középen,
Mögüle bekukkant az ég
Angyalszem-szinü kéken.

Évszázados, szent köveken
Örök gyász leple lengett.
Jöttek fekete asszonyok,
Kik várták a szerelmet.

S hogy az éj fátyla leomolt:
Fekete lett az ég is;
Csak pár gitár-dal zokogott
S néhány szerelmes zokogott,
Kinek új szeretője volt
És síratta a régit.

ANDERSEN GYÖRGY

*) Mutató a szerzőnek sajtó alatt lévő új verseskönyvéből.

TRÉFÁS PÁLYAZAT

Uj kártyafigura

vagy: mit felelt Vázsonyi?

Vázsonyi Vilmos meséli a parlament folyosóján:

Egyszer, még boldog békeidőben egy kerületi tisztiorvossal alsóztam. Irgalmatlan rosszul járt a kártya, vesztettem, — bosszantott a dolog. A kártyás ember, ha veszít, dühös a partnerére. Mikor a következő partira leosztotta a kártyát, azt mondtam neki:

— Most egy új figurával játsszuk.

— Kérem...

— Én mondom be és magának kell megcsinálni.

— Mi az? — kíváncsiskodott a doktor.

...Hogy mit felelt Vázsonyi, ennek a kitalálását az olvasókra bizzuk.

(A válasz március 30-ig a Borsszem Jankó szerkesztőségébe, Mozsár ucca 9. küldendő. Aki eltalálja, értékes könyvjutalmat kap.)

RADIO-

anyagok gyári árban

Dénes Testvérek

Elektrotechnikai és Fémáruháza Rt.
Budapest, VI., Teréz-körút 26.

— Hány ujjad van?
 — Nekem tíz... És neked?
 — Nekem egy se. Tele van mindakét kezem.

Gömbös albumába

Őn nagyon helyesen megrótta azokat a magyar grófokat, akik huszonötféle nyelven beszélnek, csak éppen magyarul nem.

A megrovási kaland teljessége kedvéért mi viszont azokat a magyarokat kifogásoljuk, akik magyarul beszélnek ugyan, de nem magyarul.

ZONGORÁK

DEHMAL-
NÁL

VII., RAKÓCZI-ÚT 19
TEL.: JÓZSEF 112-04

Kik a honfoglalók?

Gömbös Gyula a fajvédő-vacsorán kitosztózta, hogy itt elsősorban a honfoglalóknak kell boldogulniok. Ez a diktatóri kijelentés, mint értesülünk, nagy zűrzavart idézett elő a társadalmi életben. Ki a honfoglaló? — kérdezik remegve az emberek. Némi megnyugtató és a következő hiteles magyarázattal szolgálhatunk:

1. Gömbös szerint honfoglalóknak tekintendők mindazok, akik hősi elszánt-sággal foglalták el a szabadkőművesek palotáját. (Bővebbet lásd: „Palotaforradalom“ címszó alatt a Lexikonban; sajtó alá rendezi: Kohn Lexi.)

2. Honfoglalók mindazok, akiknek családjában fölmenő ágon legalább hét tót vagy hét sváb fordul elő. (Családfákat jutányos áron szállít Haller István.)

3. Honfoglaló a végrehajtó is, ha zsidó otthonot foglal. (Annak, aki egy Szemere de genere Schwartz-ot lakoltat ki, megadjatik a „jus primae noctis.“)

4. Honfoglalóknak tekintendők mindazok, akiknek egy Etel nevű leányhoz valamely közülük volt. (Etelközi kettős vérkeresztszerződés.)

5. Egyáltalán honfoglaló mindenki, aki abból él, hogy honfoglalónak tartja magát.

MÜKERESKEDŐNÉL

— Az ebédlőszobámba pedig szeretnék valamit „olajban...“

— Festményt parancsol, főtanácsos úr, vagy egy doboz szardiniát?...

(Gundel Károly, a vendéglősök kitűnő elnöke egy nyilatkozatában azt mondta, hogy további vendéglőkrachot vár, mert a „gyöngé kezek“ nem bírják a sok ráfizetést. Rajzunk egy ilyen „gyöngé kezet“ ábrázol.)

MARADÉKARU-HAZBAN

— Egészen új ez a kelme?

— Oh, hogyne, nagyságos asszony. Tegnap érkezett.

— És nem veszté el a színét?

— Ki van zárva kérem... Három héttig volt a kirakatban.

Az bizonyos, hogy a csók az özönvíz óta maradt reánk, mert — legalább a nagycsókknél — még mindig vizes.

A házasság a férfira nézve inkább kabaré, mint színház. A kabaréban olykor közbe is szólhat az ember.

A házasság olyan, mint a krétával való írás: hol a tábla rossz, hol a kréta nem fog. (Karádi.)

Miben különbözik ez az este?...

Destruktív felebarátaink hétfőn este ismét fölteszik a kérdést, miközben faji dőzsöléssel nyeldek a keserű gyökereket: „Miben különbözik ez az este a többi estétől?“ És nyomban válaszolnak is rá. Ez a válasz néhány esztendő óta nem változott. Mi azonban, akik a változatosságot szeretjük, nem elégedtünk meg a sablonnal. Ezért fölkerestük hazánk különféle nagyjait, adjanak végre modern választ a kérdésre. A feleletek így hangzanak:

Bud János: Hogy miben különbözik ez az este a többi estétől? Semmiben. Mert én ezen az estén sem valorizálok a maceszragók hadikölcsöneit.

Gömbös Gyula: Azt nem tudom megmondani, hogy miben különbözik, de azt meg tudnám mondani, hogy miben kellene különbözni. Őn csodálkozik, kedves Jankó?... Miért? Talán tegnap este

igazoltság volt a Teréz-köruton?... Nahát!

Lehner-Lendvai: Semmiben sem különbözik. Én a széderestét is a budai kis-kocsmában töltöm. Széderanda!

Vázsonyi Vilmos: Ez az este abban különbözik a többi estétől, hogy Bethlen nem balra támaszkodik, hanem jobbra. (Bővebbet: lásd a „Hagadá“-ban.)

Pallavicini György ögróf: Ez az este semmiben sem különbözik a többi estétől. Egy ögróf széderestén is ögróf és államférfiú.

Walke Lajos: Ez az este abban különbözik a többi estétől, hogy a kereskedők keserű gyökereket rágnak, nem pedig engemet.

Weiss Fülöp: Engem kérdez? Hát vagyok én egy szakértő ilyen kérdésben?

Vegye tudomásul, hogy én már régen nem vagyok Maceszdóniai Fülöp.

Hegedüs Lóránt: Egyik este olyan, mint a másik este. Egyik reggel olyan, mint a másik reggel. Egyik pénzügyminiszter nem olyan, mint a másik pénzügyminiszter.

Miklós Andor: Egyik „Est“ olyan, mint a másik „Est“.

Hevesi Sándor: Hogy miben különbözik ez a hétfő este a vasárnap estétől? Ha kíváncsi rá, megmutatom a Kamara Színház kasszaraportját.

Bicsérdysta: Semmiben sem különbözik. Én minden este keserűfüvet rágnok.

A bártulajdonos: Bah! Azt mondják, ezen az estén sok a gyökér. Én eddig egyetlen egy vircnit se láttam.

A delejesasszony Mucsán

A frankhamisítás óta nem volt esemény, amely olyan lázas izgalomba sodorta volna községünk intelligenciáját, mint a sashalmi delejesasszony megjelenése Mucsán. *Wunderliché* érkezésének hírére a vasuti állomást és környékét nem csupán Mucsá előkelősége, élén özv. *Kuczoráné*-val és *Kopplalaghy* Jarosláv franktirógróffal, hanem a szomszédos falvak népe is valósággal megostromolta. *Daru* Illés csendőrkáplár *Vannay* László leventeoktató segítségével csak nagynehezen tudta a rendet föntartani. A közönség közt feltűnt községünk világhírű képviselője, *Kuna* P. András is, aki ezzel a kiáltással: „még nincs itt az a delejesasszony és én máris érzem csodálatos hatását” — állva el-

aludt. A szomszéd kerület illusztris követe, *Lendvai-Lehner* István támogatta volna, ha ő maga is nem lett volna rászorulva *Lohoghy* Lehel felelősünk támogatására. Az ébredők helyi különítménye az „*Erger-Berger-Klebelsberger*” induló hangjai mellett vonult föl, — sajnos, nem nagy hatással. Ugy látszik, a delejesnő föllépése óta ez a himnusz elvesztette régi vonzóerejét. Annál viharosabb tetszés fogadta *Vik* Podjebrád fajvédő-baromorvost, aki — hogy a fajvédelmi gondolathoz való ragaszkodását demonstrálja — *Else von Kuhsehnappel* k. a.-nyal a karján jelent meg.

Dél előtt 11 óra 25 perckor tetőfokára hágott az izgalom. (Ennek tulajdonítandó különben, hogy az idősebbik *Sáji*-gyerek feje beleakadt az egyik *Pipa*-fiú fokokába.) Prűszkölve állt be a vonat. Az egyetlen elsőosztályú kupé lépcsőjén megjelent *Wunderlichné* impozáns méretű alakja. E pillanatban özv. *Kuczoráné*, izmainak szűzi feszítőerejével áttörte magát a tömegben, hogy a nagy hírvű vendégasszonyt üdvözölje.

Történelmi pillanat volt ez: a sashalmi delejesnő és Mucsá özvegyének ta-

lálkozása. A két nevezetes hölgy percekig megbüvölten nézett egymásra, miközben a *Times* és a *World* kiküldött riportereinek fotografáló gépei szaporán kattogtak. *Zsirkay* János szellemelesen jegyezte meg:

— Özvegy *Kuczoráné* megbabonázta a delejesasszonyt. Mucsá lepipálta Sas-halmot!

Most *Kopplalaghy* Jarosláv vadórgróf lépett *Wunderlichné* és *Kuczoráné* közé, akik a tömeg viharos kívánságára — mint fejedelmekhez illik — megölelték és megcsókolták egymást. A hatás elementáris volt. (*Daru* Illés csendőrkáplár utólagos jelentése szerint *Tüdő* Zsiga e pillanatban emelte ki *Zélig* duplafedelű aranyóráját.) Özvegyünk, aki ez ünnepi alkalomra *etonosra* vágatta bubifrizuráját, frissen megberetváltkozott és ú. n. mágnes-kosztümöt öltött (derékig kivágott, térdig érő krepdesin-ruha), míg aranycipőjén mágnespatkók ékeskedtek, — a *Pipa*-fiúk által húzott virágos targoncára ültette *Wunderlichné*t és a menet megindult. Végig a nagyuccán bénák, siketek és vakok álltak, akiket eddig *Vik* Podjebrád baromorvos kezelte, már amennyire ezt „*A numerus clausus* föntartásának szükségessége” című tanulmányának évek óta folyó írása megengedte.

A „Magyar Frank”-fogadó előtt állt meg a diadalmenet. Özv. *Kuczoráné* kecssteljesen megbillentette térdigérő szoknyáját, magára vonván a helybeli erkölcsnemesítő ligafiók haragját, de egyben a fiatalság szívdobogató érdeklődését is, — majd egy utolérhetetlen (à la *Bajor Gizi*) gesztussal kezét nyújtotta a delejesasszonynak, aki lelépett a targoncáról és a vendégfogadó udvari traktusába kijelölt fényes lakosztályába (ahonnét a legtávolabb, vagyis két és fél méterre van az ól) vonult vissza. A rendelés rögtön megkezdődött.

Elsőnek özv. *Kuczoráné*t és *Kopplalaghy* Jarosláv marodórgróft fogadta *Wunderlichné*. Özvegyünk állandó álmatlanságról, szédülésről és émelygésről, *Kopplalaghy* viszont egykor sokat magasztalt tehetségeinek rohamos csökkenéséről tanaszkodott. A delejesnő néhányszor végigsimogatta özvegyünket és vattát adott neki. A hatás meglepő volt: özvegyünk izgatottan kiáltott föl:

— Egy hágai ezerfrankost egy férfiert!

Ezzel elrohant. Most *Kopplalaghy* taplógróf következett. A delejesnő az első pillanatban látta, hogy itt ú. n. „nehéz esettel” áll szemben. Minden tudományát összeszedve, hevesen simogatni kezdte hírneves órgrófunkat. A hatás itt is csodálatos volt: órgrófunk izgatottan kiáltott föl:

— Egy angorai ötszázszokolost egy nőért!

Ezzel ő is elrohant. Ezután községünk bankárját, *Zélig* urat fogadta a delejesnő. *Zélig* betegségének tünetei hajszálnyira egyeztek *Kopplalaghy* szórgróféval, de ez az eset még makacsabb volt. *Wunderlichné* kijelentette, hogy itt már csak a hipnózis használ. Figyelmeztette *Zélig*et, hogy el fogja altatni, de ha az arcába fúj, akkor fölébred.

A „műtét” megkezdődött. A nő ujjainak érintésétől *Zélig* delejes álomba

esett. Most a csodatévő asszony ezt parancsolta neki:

— Akarom, hogy fiatalnak érezze magát, egészen fiatalnak, húsz évesnek...

... És ime, a csoda megtörtént. Mikor pedig *Wunderlichné* látta, mint fiatalodik keze alatt a beteg, föl akarta ébreszteni, de *Zélig* rákiáltott:

— Hallja-e?... Ha rám mer fújni, úgy hátba vágom, hogy...

Amde udvariasan jóvátette a grombaságot: egymilliót nyújtott át a delejesnőnek és teljes extázisban rohant haza. *Zéligné* asszony összecsapta a kezét.

— Gott über die Welt! Vannak még csodák! — kiáltott, de szavai csakhamar mély sóhajokba fulladtak.

... Este nyolc órakor ünnepi lakomára gyülekezett Mucsá előkelősége *Zéligék* lakásán. Faj-, felekezet- és pártkülönbőség nélkül. *Wunderlichné* itt is csodát művelt: kibékítette a fajvédőket a zs... pardon: izraelitákkal. A lakomáról közösen szövegezett üdvözlő táviratot küldtek *Gömbös* Gyulának és *Vázsonyi* Vilmosnak. A kibékülés öröme a *Pipa*-fiúk nagy ünnepi igazoltatást rendeztek az éjféli órákban.

BORSSZEM JANKÓ A KÖZGAZDASÁGBAN

† *Weiss Fülöp a válságról.* A Kereskedelmi Bank elnöke egy újságíró előtt kijelentette, hogy „a pesti tőzsde két éven át azért volt rossz, mert Bécs, Berlin és Prága is rossz volt”. Arra a kérdésre, hogy a magyar kereskedelmi miniszter miért rossz, mikor a bécsi, berlini és prágai kereskedelmi miniszter jó, gyöngéd figyelemből elfelejtett nyilatkozni az elnök úr.

† *A KAB köréből.* A Központi Anyagbeszerző Bizottság Szt. ényei József elnökletével ülést tartott, amelyen a fajvédő-támadásokra való tekintettel elhatározta, hogy a fekete-ing, a fokos és a gummibot anyagának beszerzését átengedi az Ébredők Egyesületének. Ami haszna van belőle, megtarthatja magának.

† *Új pénz-sajtók.* Az állami pénzverde újabb típusú pénzsajtói megérkeztek. A sajtó nagy izgalommal várja az új pénzt.

† *A vetések állása.* Bud János idején költségvetésének fejlődését a korai hágai fagy megakadályozta. A finom gyümölcsökben Bethlen tovább folytatja a tisztogatás munkáját.

† *Magyar—orosz szerződés.* A magyar—orosz gazdasági forgalom útját buzgón egyengeti Gratz Gusztáv. Hír szerint a forgalom úgy fog megindulni, hogy az orosz kormány kiadja nekünk Pogány Józsefet, a „Napoleon” szerzőjét, a magyar kormány viszont Pekár Gyulát, a „Danton” szerzőjét adja ki a muszáknak.

† *Előadás a Kereskedelmi Csarnokban.* A Magyar Kereskedelmi Csarnok ünnepi estét rendez, amelyen Walko Lajos kereskedelmi zsarnok fog előadást tartani.

† *Csőd.* A magyar ipar és kereskedelem csődbe került. Csődtömeggondnok: Walko Lajos. Követelések bejelentése: az állami sóhivatalnál.

† *Aranymérleg.* Tekintettel arra, hogy április 30-án meg kell kezdeni az aranymérlegek közzétételét, a könyvpiacra erősen fölment Arany ára.

Halt!

- Mi a különbség egy pesti dáma és a közlekedési rendőr közt?
- Na? ...
- Ha a közlekedési rendőr „Halt”-ot mond, akkor azt úgy is gondolja.

Móricza varázsol

MORICKA: Papa, igaz az, amit ebben a meséskönyvben olvasok? ...
 PAPA: Mi az, Móricza?
 MORICKA: Egyszer volt egy varázsló, aki az embereket állatokká változtatta...
 PAPA: Az meglehet.
 MORICKA: Jaj, úgy szeretnék én is ilyen varázsló lenni!
 PAPA: Miért? Mit tennél akkor?
 MORICKA: Elmennék az iskolába, a tanító bácsit átváltoztatnám madárnak és aztán — kinyitnám az ablakot.

Március

- És igazán nekem dedikálja a verskötetét?
- Mindjárt az első kiadást. Ez lesz az első kiadásom magára.

HIREK PÁR SORBAN

— *Helyettesítés.* Bud Jánost néhány napig Walko Lajos helyettesítette. Illetékes körök szerint a magyar pénzügynek már ez sem árt.

— *A frankbotrány.* Schultze Artur, szegényt, Berlinben fölboncolták. Mint tudósítónk jelenti, a boncolásnál sem derült ki semmi...

— *Olaszország elmaradt.* Rómából jelentik, szegény a Mateotti-pörben befejezték a tanuk kihallgatását. Ebből is látható, mennyire elmaradt mögöttünk Olaszország... Nálunk például a Somogyi—Bácsó-ügy már régen be van fejezve.

Honnét tudhatják? ...

Spitzkopf és Weinstein a törzsasztalról ülnek. Egyszer csak megszólal Spitzkopf:

— Mondja csak, hogy lehetséges az, hogy azok a csillagászok olyan pontosan ki tudják számítani a csillagok távolságát?

— Na hallja!... Finom mérőeszközök vannak hozzá, — felel Weinstein.

— Jó, ezt még értem valahogy. Nem is ezért bámulom őket.

— Hát miért?

— Hogy a csillagoknak még a nevét is tudják.

Molnárok nyilatkozata

Bud János: Ha a Viktória-malomnál elkótyavetyélik az állam pénzét, inkább maga az állam veszi át a malmot.

Gaál Gaszton: Isten ments az állami molnároktól!

(A nemzetgyűlésből)

Alulírottak Gaál Gaszton képviselő úr véleményéhez csatlakozunk. Ha a pénzügyminiszter úr valóban át akarja venni a Viktória-malmot, valahogy ne bízsa a bevételt állami molnárokra. Itt vagyunk mi, magán-Molnárok. Hoci avval a csekély pár milliárdocskával!

Lisztelettel:

Molnár Antal	Molnár Géza
Molnár Dezső	Molnár Jenő
Molnár Ferenc	Z. Molnár László

Budapest, Fészek-klub.

Kedves Borsszem Jankó!

Olvasom, hogy Lettországból zsidókat találtak. Legyen szíves megmondani, ezek a zsidók lettek vagy voltak? Miután voltra nem adnak a zsidók, erős a gyanum, hogy ezek — lettek.

A doktor megvizsgálja a nagybeteg Tulpenthalt és távozás előtt ezt mondja az előszobában a bánatos Tulpenthálnénak:

— Tegnap azt mondtan önnek, asszonyom, hogy a férje még csak pár napig élhet. De ma örömmel közölhetem, hogy túl van már a válságon és pár nap múlva egészséges lesz.

Tulpenthálné felsikolt:

— Borzasztó! Es én tegnap minden ruháját eladtam!...

Mit szól ehhez a Lipótváros?

— Olvastad? Vázsonyi azt mondta a parlamentben, hogy „még mindig a grófoknak vannak háziszidói és nem a zsidóknak házigrófiaik”.

— Gott sei Dank! Akkor én tévedtem, mikor tegnap este egy gróffal találtam a feleségemet...

Politikai számtan

Lendvai-Lehner szerint Gömbös azt hitte, amikor kilépett az egységspártból, hogy legalább nyolcvanvan vannak. Pedig csak — *hetvenkednek*.

Ott van? Nincs ott?

Fábián Béla hatszor állította a parlamentben, hogy Vannay László, aki Hertelendy néven gyilkos bácsi volt Fél-cygházán, még mindig a gödöllői főszolgabírói hivatalban van. Rakovszky Iván belügyminiszter pedig nyolcszor mondta, hogy nincs ott. Na már most: kinek van igaza?

Választ erre csak a jó öreg Seiffensteiner Salamon tud adni. Hogy is mondta egyszer a rabbiról? „Der Rebbe kümmt sich zu gehen”. Az a Vannay is úgy nincs ott a gödöllői főszolgabírói hivatalban, mintha — ott lenne.

Rövid kivonat

Andrássy nagy beszédéből

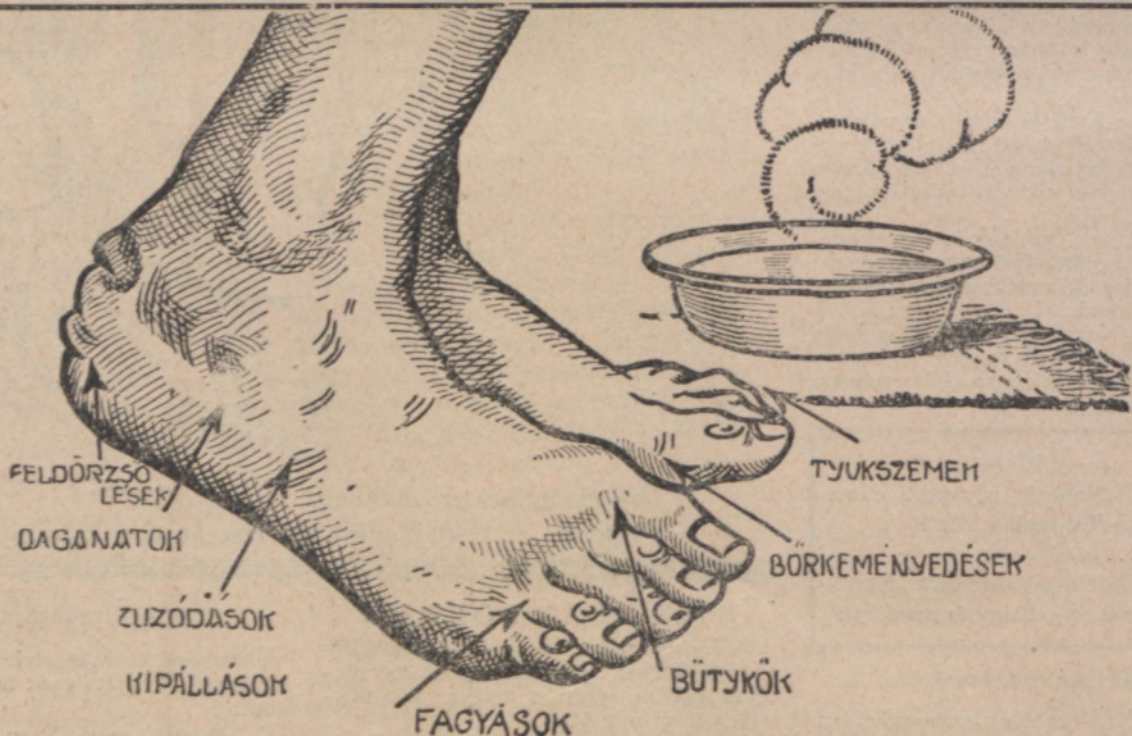
„Dehogy gyűlölöm én Bethlen Istvánt. Én Tisza Istvánt sem gyűlöltem. Én Bethlen Istvánt éppen úgy szeretem, mint — Tisza Istvánt”.

Judikatura

— Érdekes! Azt hallom, hogy a Vázsonyi merénylőinek ügyében hiányzik a vádirat egy része.

— Hogy-hogy?

— Csak az irat van meg, a vád kimaradt.

Lábfájások - A Szt. Rókus Lábsó uj lábat csinál

Elegendő, ha egy csekély mennyiséget ebből a lábsóból beleteszünk egy lavor meleg vízbe és áztatjuk a fájós lábat 10-15 percig. Ezen idő múlva a láb dagadtsága, felforrása, a kínzó égési érzések egy csapásra megszűnnek és többé újra el nem kezdődnek.

Hosszabb ártatás megpuhítja a tyukszemet és bőrkeményedéseket annyira, hogy azok könnyűszerrel, kés vagy borotva nélkül eltávolíthatók.

A leggyegetőbb, legmakacsabb lábfájások, fagyások elmulna: a Szent Rókus lábsó használata által. A Szent Rókus Lábsó a lábat tisztelesen újjá alakítja, a lábat a legjobb

állapotba hozza, úgy, hogy a szűk cipő is épen olyan kényelmes lesz, mintha évekig horáta volna. Megszabadítja önt a láb különböző zavaraitól, annyit járka, amennyit akar, gyalogolhat, vagy állhat egyhelyben örökig a fáradtság vagy fájdalom legcsekélyebb érzése nélkül.

Egy nagy csomag Szent Rókus Lábsó ára 16 ezer korona. Kapható minden gyógyszertárban. Ha nem kapná, forduljon a magyarországi képviselethez: Szent Rókus-gyógyszertár B. 3. Budapest, VII., Rákóczi-ut 70. Tel. Józ. 106-34. Vidékre a pénz előzetes beküldése mellett 18 ezer korona. Utánvétellel 23.500 korona. 2403

THEATRÁLIA

— Mi ujság a színházaknál? —

* 25 Csókos asszony 25. Huszonnégy táblás ház után a hétfői első jubileum legragyogóbb bizonyítéka annak a sikeres pályának, melyet a Csókos asszony még befutni hívatva van. A közönség estéről-estére hatalmas ovációkban részesíti a Csókos asszony mesteri együttesét: Hegedűs Gyulát, Honthy Hannát, Somogyi Nusit, Sziklayt, Kabost, Kompóthyt.

* Slezák Leó kamaraénekes vendégjátéka a Városi Színházban. Hatalmas tömeg érdeklődését mozdította meg a világhírű tenorista rég várt vendégszereplése. A Városi Színházban egy idő óta szüntelődő operaesztétik fényes publikuma mind jelen lesz pénteken, 26-án a Zsidónő előadásán, amikor Slezák ragyogó szerepét, Eleázárt énekli, majd hétfőn, amikor a Bajazzók Ganióján kívül Slezák nagyszerű hangverseny műsorát is bemutatja. A Slezák-vendégjáték jegyeit 16—144 ezer koronás árban árúsítják a színház pénztárai és a jegyirodák.

* Az *Alvó férj* minden előadása újabb meg újabb diadala volt Szenes Béla vígjátékának. A Víg-színház közönsége elragadtatva fogadta a nagyszerű újdonságot, lelkesen ünnepelte a főszereplőket és velük együtt a szerzőt is.

* A Fővárosi Operettszínház új színházi és variété műsora rendkívül tetszik mindenkinek. Biller Irén, Rátkai Márton és a többi kitűnő szereplőnek játéka, éneke, tánca, Békffy László pompás konferánssai, a világhírű artisták káprázatos mutatványai a leggazdagabb változatosságban szórakoztatják a közönséget. A hét minden estéjén játszó az új műsort.

* *Majomszínház*. Herczeg Ferenc szenzációs komédiája, a „Majomszínház” e héten szombat délután szerepel a Víg-színház műsorában.

Banzáj, Fischer Mihály!

Azt híresztelte magáról, hogy négy csehszlovákiai ellenfelének párbajban föltépte a száját. És a végén kiderült, hogy az ál-lovag a szó teljes értelmében csakugyan — „szájtépő”.

Koholt ellenfelek, koholt segítők, koholt párviadatok... Mire jó ez? Hát van még nő Pesten, akit véres „höstettekkel” kell meghódítani?... Hát az ékszer, hát a selyemruha?... Fuser Fischer!

Mindenkit szájon vágott. Képzeltben. Talán mert előre tudta, hogy a végén mindenki röhögve veszi a száját. A valóságban. Isten vele, Mihály!

A Kaszinóban

— Mit szólsz hozzá, Niki? Jankovich-Bésán háromhónapi fogházat kapott és — ha a Kúria is úgy akarja — három évig nem lehet képviselő, mert megütött egy rendőrtanácsost.

— Ejnye, ejnye... Mindig mondtam: ha már pofozkodni muszáj, ragaszkodjunk mi csak a zsidóhoz...

Vannak — Vannay

— Hogyan? Maguk nem vannak-ot mondanak be az alsósban, hanem Vannay-t? És mit jelent az?

— Az nyeri meg a partit, akinek „zsidó van a kártyájában”.

Jankovich-Bésán címére

Látja, látja, gróf úr, mindennek az a képviselői mandátum az oka. Méltóságod úgy viselkedett záróra után a bárban, mintha csak — a parlamentben lett volna.

Választunk?

— Vivát! Berki Gyula bejelentette a parlamentben, hogy legközelebb új választás lesz. No végre hogy megindul a többtermelés!

— Hogy jön a választás a többtermeléshez?

— Hát nem tudja, hogy Bethlen még több kormánypárti képviselőt akar termelni?

Záróra után a Sipka-szorosban...

RENDŐRTANÁCSOS: Ki mulat még odabent?

AZ ÜGYELETES: Jankovich-Bésán Endre gróf.

RENDŐRTANÁCSOS: Figyelmeztesse udvariasan, hogy záróra van, de előbb jó szoroson húzza le a sipkáját.

BORSSZEM JANKÓ
üzenetei

A *Borsszem Jankó* jelen számát szerdán, március 24-én zártuk le. *Kéziratok és rajzok a szerkesztőhöz* (Budapest, Mozásr ucca 9.) küldendők. — *Kéziratokat nem örzünk meg.*

Páris. Mi is tudunk róla, hogy Tornay Rózsi k. a. medika lett a Sorbonne-on. Reméljük, hogy most már nem az elkezelésben, hanem szerényen csupán a kezelésben képezi ki magát. — *Pest-erzsebet.* Miért foglalkozik a maguk közörsége delejezéssel, miért nem inkább költészettel? Már rég közsörös költő lehetne. — *Z-tz.* Igaza van. Miért menne Afrikába misszionáriusnak? Elég vadember van szép hazánkban. — *K-r.* Gyerünk azokkal az új esetekkel! — *Pécs.* A *Borsszem Jankó* alakjait és állandó rovatait szerkesztőnk írja. — *Bitsérdysta.* Finom kis tanítvány! Növényt nem eszik, de a más feleségébe maga is beleharap. Nyomorult carnivor! — *F-r M-ly.* 1. Enzennel díjmentesen adományozzuk önnek a „köpenicki lovag” előnevet, illetve címet. 2. Hogy hol lehet kardot látni? Forduljon talán Posta Sándorhoz vagy Fuchs Jenőhöz. 3. Minden bajnak az az oka, hogy a negyedik „párbaj” után megállt. Miért nem vágott be ötre? — *G-s Gy-a.* Nyomdászámlla ellen dr. Klebelsberg professzor rendel.

— *Jogrendőr.* Mikor ugrasztja már széjjel a Magyar Színházban működő Titkos-társaságot? Ott minden este legalább ezren gyülekeznek. — *Csontos bácsi.* Ön azt mondta Vázsonyinak: „ez nem korrekt beszéd!”, mire Vázsonyi így felelt: „előbb fordítsa le magának a korrekt szót magyarra”. Mint halljuk, Csontos bácsi Kuna P. Andrásához fordult a — fordításért, aki így fejtette meg a talányt: „Nagy disznóság lehet az, Imre, ha már a Vázsonyi se merete kimondani”. — *E-dt T-r.* Ön azt mondta egy fajvédő-vaecorán, hogy „mindnyájan a bankok nyája vagyunk”. Hát ezért van ma minden nő megnyírva?

Több levélről a jövő számban.

Ha **Abbáziába** készülő írjon
ERÉNYI BÉLA gyógyszerész címére (Rezidens)
Napponta loggiás szobák a tengerparton, családi ürház. Prospektust kérjen.

Még csak március hóban

kapható a

müncheneri

Salvator

idénysör-különlegesség

Magyarországi vezérképviselet:

Mezey és Társa

Budapest, IX., Ranolder-utca 4.

Telefon: József 24—61

Zálogcédulákat

kiváltók. Ékszereket, briliánsokat
bárkinél drágábban vesz

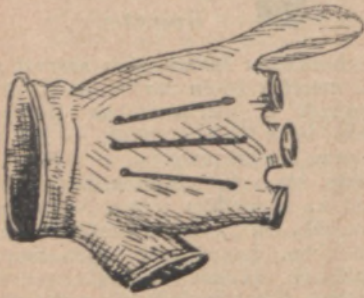
Szekely Emil Budapest, VII., Király-utca 51.
(Teréz-templommal szemben) Telefon.

Ezüst evőkészletek
speciális üzlete!

Budapest, IV., Múzeum-körut 11.

Képrejtvény

Megfejtése a Borsszem Jankó jövő heti számában.

A megfejtők értékes könyvjutalomban részesülnek.

A Borsszem Jankó március 21-iki (3021) számában megjelent rébusz megfejtése: „Hideg borogatás”. A megfejtők közül Hegedűs Évi (Budapest, Nagymező ucca 52.) kap könyvjutalmat.

A Borsszem Jankó humoreszk- és viccpályázata

A nagyközönség mindig résztvevett a „Borsszem Jankó” munkájában. Ahol egy jó tréfa, vagy egy ötletes mondás születik, azt rendszerint megírják olvasóink. Most azonban a közönség legszélesebb rétegeit is be akarjuk vonni munkánkba. E célból két pályázatot tűzünk ki és pedig

1. a legsikerültebb humoreszokra,
2. a legjobb viccre.

Semmi egyéb föltétel nincs. Tájékoztatásul mindössze annyit, hogy a humoreszk tárgya lehet akár valamely személyes élmény, akár egy kigondolt történet. A megírás mikéntje nem fontos. Úgy a humoreszk, mint az élc tapadhat valami aktualitáshoz is.

A pályaművek a szerkesztőségbe (Budapest, VI., Mozsár ucca 9.) küldendők.

A levélborítékra ezt kell írni:

„Humoreszk-pályázat” vagy „Vicc-pályázat.”

Beküldési határidő: 1926 április 30.

Az öt legsikerültebb humoreszk és az öt legjobb vicc nagyszerű jutalomban részesül. A pályázat eredményét május végén tesszük közzé.

Borsszem Jankó

KÖNIGSTÄDTLER BOROK

VIII., Vig u. 17. Tel.: J. 118—58.

Mein
Maltin
Kakaó

tápláló
olcsó
finom

Széder-estén

Egy gazdag terézvárosi családhoz meghívták széder-estére egyik ismert tenoristánkat, aki meglehetősen presence hangon énekel. Ezzel szemben imádja a husvétit „maceszknédlit”.

A „figyelmes” háziasszony „ausgerechnet” egy kritikus mellé ültette a tenoristát. Mikor a terített asztalnál elhangzik a hagyományos kérdés:

— Miben különbözik ez az este a többi estétől? —

a kritikus odasúgja az énekesnek:

— Az az egy biztos, hogy magánál semmiben sem különbözik.

— Miért? — kérdezi kíváncsi mosollyal a tenorista.

— Mert magának minden este gombóc van a torkában.

A BORSSZEM JANKÓ előfizetési árai:

Egész évre	240.000 K
Félévre	125.000 „
Negyedévre	65.000 „
Kiadóhivatal: V., Balaton-u. 2.	

Felelős szerkesztő és kiadó:
Molnár Jenő

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó R.-T.

Igazgató: Gönczi József

Szerkesztőség: VI., Mozsár ucca 9.
(Telefon: T. 33—24.)

Kiadóhivatal: V., Balaton ucca 2.
(Telefon: T. 105—22.)

Fővárosi nyomda r.-t.

Felelős üzemvezető: Duchon J.

Andrássy nem érti

— Te, Andrássy azt mondta a parlamentben, hogy ha nem tudja a kormány a legteljesebb jogrendet garantálni a titkos szervezetek nélkül, akkor menjen aludni!

— Talán úgy gondolta, hogy akkor menjen ébredni? ...

A fajvédő-klubban

— Tyű, de elrontottam a gyomromat!

— Mitől?

— A kecskeméti Héjjas-kúrián jártam és teletömtem magam maceszos gombóccal.

Felső nyomás

Az egységspárti snájdíj Fráter Pál a frankvitában azt a meglepő kijelentést tette, hogy a többség a „felső nyomásnak” sem engedne, persze, ha egyáltalán lenne ilyen felső nyomás. Ejnye, ejnye, képviselő úr, honnét szerezte ön chhez a felső nyomáshoz — a kliséjét?

Ádám és Éva

Kedves Borsszem Jankó! A kis Magduska bömbölve jön ki a gyerekoszobából. A mama a nagyobbik gyerekhez, Petihez siet és megdorgálja:

— Miért bántottad Magduskát?

— Mert megsalt.

— Megesalt? Hogy-hogy?

— Ádámot és Évát játszottunk és neki kellett volna engemet elcsábítani egy almával. Csakhogy ő nem csábított el engem, hanem egyedül ette meg az almát.

Terminus

VEVŐ: Mikor szállítja már a tavaszi öltönyömet?

SZABÓ: Majd ha már megfizette a téli öltönyét.

VEVŐ: Olyan sokáig nem várhatok.

Amputáltaknak megváltás

az A. A. Marks-féle amerikai

gummilábfej

máláb

a legtökéletesebb.

Törés kizárva. Zajtalan, puha és kényelmes járás. 10-15 évi tartósság mellett.

Magyarországi egyedüli gyártója

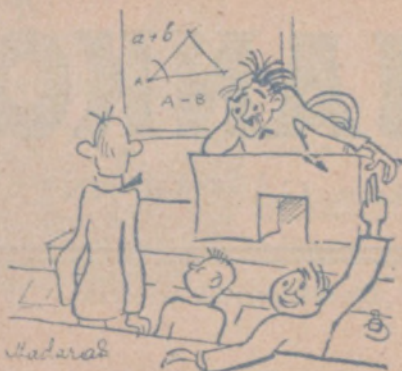
SZIKLA D. orvosi műszergyáros

Budapest, VI., Rákóczi-ut 19.

(Uránia színház mellett)

Telefon: József 121 15.

Kérjen prospektust!

...és mindezekből az következik, hogy az élet hétmillió év múlva megszűnik.

— Hány év múlva, tanár úr kérem?

— Hétmillió év múlva.

— Jaj, úgy megijedtem!... azt értetem az előbb, hogy kétmillió év múlva...

A budapesti tíz csapás

Destruktív polgártársaink az ő husvéti ünnepükön földézik az egyiptomi tíz csapás emlékét. Egy hídhő olvasónk ez alkalomból csokorba szedte a budapesti tíz csapást. Ime:

1. A házmesterné.
2. A telefon.
3. A jazz-band.
4. A parlament színvonala.
5. A rövidszoknyás nagymamák.
6. Weiss Fülöp lángelméje.
7. Walko Lajos lángelméje.
8. Örgrófi demokrácia.
9. Grófi szindarab.
10. Operettszínházi revü.

Pesti kényszeregyezés

A HITELEZŐ: Jó, jó, azt már tudom, mennyit akar fizetni...

AZ ADÓS: Akkor mire kíváncsi még?

A HITELEZŐ: Most azt mondja meg, de őszintén, mennyit akar maga nem fizetni?

Szerény kérdés Tibikéhez

— Ugyan kedves képviselő úr, mit csinál majd azzal a sok *analfabétával*, aki még lelkesedik önért, ha egyszer csak ugyan beüt az ön diktatúrája?... Hogy tud majd diktálni ezeknek?...

Apuka nem érti

Grün megáll a kisfiával egy kirakat előtt. A fiú megszólal:

— Apukám, vegyél nekem néhány zsebkendőt.

Apuka ráförmed:

— Minek az neked, te taknyos!

NEVETŐ FEJFÁK

— Tallózás régi temetőben —

I.

*E sírboltba
Nyugszik Csorba,
Ifjú korba
Hullt a porba,
Disznótorba
Verték orrba,
Mert nem tactott
Sort a borba.*

II.

*Ezen sírban nyugszik nemes Gácsy
[Péter,
Azaz csak nyugodna, ha tudna — bé-
[kével,
Mert együtt van szegény a feleségével!*

III.

*Hirdesse e fejján rajta lévő rovás:
Itt nyugszik Élő Péter patkókovács.
Ameddig élt, patkolt, míg csak el nem
[patkolt,
Bár Élő fekszik itt, sajnos, mégis meghót.*

IV.

*E sír mélyén pihen ifjú Kurucz Ferkó,
Akit fejbe rügött egy megvadult pejko.
István volt a neve szegény halandónak,
Csak a vers kedvéért íródott Ferkónak.*

V.

*Kiss István nyugszik itt
Árván, egymagában,
Született Csongrádon,
Meghalt Csikarásban.*

(S. H., Ujszeged.)

Bethlen jobbkeze

A folyosón beszélnek:

Mikor Bethlen István gróf hazajött, toronymagasságra halmozódott aktatómeget talált az íróasztalán. Nagy sóhajtással nekifeküdt a munkának. Mikor az X-edik aktacsomót is elintézte, Pesthy Pál igazságügyminiszter lépett be hozzá.

— Szervusz, Pista!

— Szervusz, Pali!

— Aktákat írsz alá?

— Igen, de ördög tudja, elfáradtam bele. Mintha már nem lenne olyan biztos a jobbkezem...

Pesthy Pál előzékenyen szólt:

— Akkor talán próbáld ki az én balkezemet.

CSENDELET

FELESÉG: Te, Béla, a szomszéd-tizenöt milliót ígért a zongorámért.

FÉRJ: Én is adnék érte annyit, ha — én lennék a szomszédod.

— Nos, asszonyom, sehogyse tudja magát elhatározni a kicsike, hogy a világra jöjjön?..

— Ah, doktor úr, nekem úgy rémlik, hogy a kicsike meghallotta, mikor arról beszélt az uram, hogy egyelőre még nem szabadítják föl a lakásokat.

Politikai színház

MIMIKRI. (Hadik János gróf szenzációs áthasonulása Bethlen István gróffá.)

MASKARA. (Gömbös Gyula —Musolini maszkjában.)

HOLNAP REGGEL. (Vagy: minden nap megismétlődő program a beruházásokról.)

A HID. (Amelyen az egységspárti liberálisok visszavonulnak a Bethlen-sánszokba.)

AZ ALVÓ FÉRJ. (Müoron volt 1924 és 1925-ben. A férj: Rakovszky Iván, a feleség: Nádosy Imre.)

A VÉN GAZEMBER — ???

„Zsebkeresztények”

Gömbös legújabb meghatározása. Zsebkeresztény szerinte minden keresztény, aki nem — Gömbös-párti. Azért mégis meg lehetünk elégedve Gömbös „vezér“-rel... Kezd finomodni a frazeológiája. Mert

kezdetben volt a „rothadt keresztény”,

aztán jött a „kirakatgój”,

később így mondták: „álkeresztény”,

most pedig: „zsebkeresztény”.

És a végén?... De mért törjük mi a fejünket? Gömbösék már tudják, hogy minden keresztény, aki nem az ő táborukban van, — zsidó. És ebben a meghatározásban legalább ugyanannyi a szellem, mint az igazság.

BORSSZEM JANKÓ

Felelős szerkesztő: MOLNÁR JENŐ Művész-főmunkatárs: GÁSPÁR ANTAL

Budapest, március 29.

8. (3022) szám

Ötvenkilencedik évfolyam — 1926

Pesti erkölcsök

vagy: „Az alvó férj” — a valóságban

Ez csak természetes!

— A Természettudományi Társulat Klebelsberg Kunót tiszteletbeli tagjává választotta.

— És miért? Mi köze Klebelsbergnek a természettudományhoz?

— No hallod! Hát nem tartja természetesnek, hogy örökké ő legyen a kultuszminiszter? ...

Tallózás a sajtó-dzsungelben

Még egyszer?

„Most, hogy ismét szemben ülünk veled a Kereskedelmi Bank elnöki szobájában és arra kérjük, hogy adjon új programot, Weiss Fülöp mindenáron ki akar térni az interjú elől”. (A „Pesti Napló” 1926 március 21. számából.)

Egy szerény megjegyzésünk van ezzel a mondattal kapcsolatban: Miért akar még egyszer kitérni Weiss Fülöp?

Vázsonyi és — Östör

Östör József képviselő a frankvitában éles kritika alá vette — Vázsonyi jogászai képességeit. A demokrata párt vezére a folyosó pamlagán szivarozva tudta meg a hírhozóktól, hogy miket beszél róla Östör. Egyszerre csak fölugrik, hatalmas ívet ír le a kezével és szavalni kezd:

— Östört főnök, lángöstört! ...